

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Dorota Rysińska

w sprawie skargi **P. P.**

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym [...] w sprawie [...] na posiedzeniu w dniu 13 listopada 2013 r.

na podstawie art. 5 ust. 1 i art. 4 ust. 1b ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) oraz art. 623 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. **zwołnić P. P. z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi;**
2. **pozostawić skargę bez rozpoznania w części dotyczącej postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...];**
3. **w pozostałej części stwierdzić swą niewłaściwość i przekazać skargę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...].**

UZASADNIENIE

W dniu 12 września 2012 r. do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynęła skarga P. P., w której jej autor, powołując się na ustawę z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie Sądu Apelacyjnego, sygn. [...]. P. P. podniósł, że w piśmie z dnia 11 sierpnia 2013 r. zwrócił się do Sądu Apelacyjnego o zbadanie wystąpienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej w sprawie Sądu

Okręgowego w Z., sygn. VII Kz .../13 i w wyniku błędnych decyzji podjętych w odniesieniu do tego pisma nie doszło do zbadania zasadności twierdzenia o wystąpieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej we wskazanym postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki można wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Istotą skargi jest zatem zarzut przewlekłości postępowania. Przedmiotem badania sądu rozpoznającego skargę jest terminowość i prawidłowość czynności podejmowanych przez organ prowadzący postępowanie. Zgodnie z art. 4 ust. 2 omawianej ustawy Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi wtedy, gdy skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym. W sprawie rozpoznawanej na podstawie skargi P. P. przedmiotem oceny Sądu Najwyższego może być zatem jedynie, poza dopuszczalnością skargi, terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd Apelacyjny w [...].

P. P. skazany został wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. VII K .../10, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Odmówiono przyjęcia wniosku P. P. o sporządzenie uzasadnienia tego wyroku. Wyrok uprawomocnił się w z dniem 18 czerwca 2011 r. W dniu 2 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku skazanego o zaliczenie okresu zatrzymania prawa jazdy w innej sprawie na poczet środka karnego orzeczonego omówionym wyrokiem zaocznym. Na skutek zażalenia P. P. postanowienie Sądu Rejonowego poddane zostało kontroli odwoławczej, po której Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 31 lipca 2013 r., utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. W skierowanym do Sądu Apelacyjnego w [...] piśmie z dnia 11 sierpnia 2013 r. P. P. zwrócił uwagę na wystąpienie w toku postępowania odwoławczego bezwzględnej przesłanki

odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., która związana była zdaniem autora pisma z nieobecnością na posiedzeniu jego obrońcy.

Na wstępie stwierdzić należy, że zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki skargę wnosi się w toku postępowania w sprawie. Postępowanie to z pewnością nie toczy się przed Sądem Apelacyjnym w [...]. W tym stanie rzeczy skargę w tej części uznać należy za niedopuszczalną i pozostawić bez rozpoznania. Na marginesie tylko zaznaczyć wypada, że pismo autorstwa P. P. wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w dniu 14 sierpnia 2013 r., a w dniu 19 sierpnia 2013 r. przesłane zostało do Sądu Okręgowego, celem nadania mu biegu. W tej sytuacji nie można uznać, że czynność podjęta przez ten sąd była nieterminowa. Nie można także przyjąć, aby czynność ta była nieprawidłowa. Sprawa P. P. nie była rozpoznawana przez Sąd Apelacyjny w [...]. Całość postępowania, włącznie z postępowaniem odwoławczym odbyła się przez Sądem Rejonowym i Sądem Okręgowym w Z. Sąd Apelacyjny nie był więc sądem właściwym do podejmowania jakichkolwiek czynności w tej sprawie, także w zakresie badania czy w sprawie nie wystąpiła bezwzględna przesłanka odwoławcza. Sądem właściwym w tej kwestii był Sąd Okręgowy w Z. i trafnie pismo skazanego przekazane zostało do tego Sądu. Tam pismo P.P. potraktowano jako środek odwoławczy od orzeczenia wydanego przez sąd odwoławczy i jako takie pozostawiono bez biegu. Argumentacja zawarta w piśmie mogła być także potraktowana jako wniosek złożony na podstawie art. 9 § 2 k.p.k. do podjęcia z urzędu czynności zmierzających do uchylenia orzeczenia wydanego mimo zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej. Czynności te podjąć mógł jednak Sąd Okręgowy, a nie Sąd Apelacyjny. Czynności tego rodzaju podejmowane są jednak wtedy, gdy sąd dojdzie do wniosku, że wysoce prawdopodobne jest, że w sprawie rzeczywiście zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza. Sąd Okręgowy najwyraźniej do wniosku takiego nie doszedł. Ocena terminowości i prawidłowości czynności podejmowanych przez ten sąd nie należy jednak do Sądu Najwyższego.

Co do części skargi dotyczącej postępowania przed Sądem Okręgowym w Z. sądem właściwym do jej rozpoznania jest natomiast Sąd Apelacyjny w [...]. Wynika to wprost z art. 4 ust. 1b cytowanej ustawy. W tym zakresie zatem Sąd Najwyższy stwierdził swą niewłaściwość i przekazał skargę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy na podstawie art. 623 § 1 k.p.k. zwolnił P. P. od obowiązku wniesienia opłaty od skargi, biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową, brak dochodów i fakt osadzenia w zakładzie karnym.